

Sygn. akt V KK 47/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba (przewodniczący)
SSN Jarosław Matras
SSN Dariusz Świecki (sprawozdawca)

Protokolant Anna Kowal

w sprawie K. A., D. K., T. K., M. U.
skazanych za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 11 marca 2014 r.,
kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanych
od wyroku Sądu Rejonowego w P.
z dnia 5 sierpnia 2010 r.,

- 1) uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania;
- 2) kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z dnia 5 sierpnia 2010 roku, uznał

oskarżonych [...] za winnych zarzucanych im przestępstw, przy czym przyjął, że wszystkich zarzucanych czynów dopuścili się działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to skazał każdego z oskarżonych, przyjmując, że dopuścili się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. na karę roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na 20 zł; a na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 2 k.k. wobec każdego z oskarżonych wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat próby; na podstawie art. 73 § 2 k.k. w okresie próby każdego z oskarżonych oddał pod dozór kuratora sądowego; na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej wobec każdego z oskarżonych kary grzywny zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności. W punkcie 3 i 4 wyroku sąd orzekł o dowodach rzeczowych i kosztach procesu.

Powyższy wyrok uprawomocnił się w pierwszej instancji.

Kasację od tego wyroku na korzyść skazanych w części dotyczącej orzeczenia o karze wniósł Prokurator Generalny i zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego - art. 387 § 1 i 2 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec oskarżonych [...] kar po roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na okres 4 lat próby, pomimo uwzględnienia złożonych przez nich na rozprawie - w trybie art. 387 § 1 k.p.k. - wniosków o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego i wymierzenie kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co pozwala na jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Na rozprawie przed Sądem Rejonowym w dniu 5 sierpnia 2010 r., oskarżeni [...] przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i wystąpili z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie im kary bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Oskarżeni zgodnie wnieśli o wymierzenie każdemu

kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, grzywny w wysokości 40 stawek dziennych po 20 złotych każda oraz oddanie pod dozór kuratora sądowego.

Sąd Rejonowy, na podstawie art. 387 § 2 i 4 k.p.k. postanowił uwzględnić powyższe wnioski, a ponadto uznać za ujawnione dowody wymienione w akcie oskarżenia, albowiem zostały spełnione wszystkie warunki formalne i materialne do wymierzenia zaproponowanych przez oskarżonych kar. Jednak w wydanym w dniu 5 sierpnia 2010 r. wyroku Sąd ten orzekł o warunkowym zawieszeniu wykonania kar pozbawienia wolności na okres 4 lat próby, pomimo że oskarżeni wnosili o ustalenie tego okresu na 3 lata.

W świetle art. 387 § 3 k.p.k. jest oczywiste, że uwzględnienie wniosku oskarżonych i skazanie ich bez pełnego przeprowadzenia postępowania dowodowego nakłada na sąd obowiązek orzeczenia środków represji karnej zgodnych z wnioskiem. W rozpoznawanej sprawie ustalenie dłuższego okresu warunkowego zawieszenia wykonania kar pozbawienia wolności niż zaproponowany we wniosku oznacza orzeczenie kary surowszej i tym samym złamanie zawartej na rozprawie ugody określającej warunki dobrowolnego poddania się karze (por. m.in. wyroki SN z dnia: 11 stycznia 2012 roku, sygn. IIKK 322/11 - LEX 1108469; 15 lutego 2006 roku, sygn. II KK 154/05, LEX nr 189498).

Sąd Rejonowy określając w wyroku okres próby związany z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności na 4 lata, zamiast proponowanych przez oskarżonych 3 lat, naruszył ugodę zawartą z oskarżonymi, która określała warunki dobrowolnego poddania się karze, co stanowi rażąco obrazę art. 387 § 1 i § 2 k.p.k. To uchybienie nie tylko mogło, ale i miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku.

Dlatego też zachodziła konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. W wydanym ponownie wyroku Sąd ten powinien dostosować wysokość okresu warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności do wniosku oskarżonych, zaś co do pozostałych rozstrzygnięć to należy wydać je zgodnie z tym wnioskiem.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

